

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 30 januari 1924 kl. 1 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
ändring i förordningen angående stämpelavgiften.*

(1:a avd.)

I en inom första kammaren väckt motion, nr 9, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har greve *Wachtmeister* hemställt, att riksdagen ville besluta, att det stycke, som i kungl. förordningen angående stämpelavgiften »rör stämpelbeläggning av lottsedlar måtte i ord eller anda erhålla följande lydelse:

Lottsedel för deltagande i lotteri, som med Kungl. Maj:ts tillstånd anordnats, skall av lotteriets anordnare före utlämnandet förses med stämpel, då lotteriet avser penningar av 10 öre för varje hel krona av det belopp, varå lottsedeln lyder, och då lotteriet avser andra värdeföremål av 10 öre för varje lottsedel, *dock att då lottsedels pris här understiger en krona och anordnaren av lotteriet sökt och erhållit generalpoststyrelsens tillåtelse att få begagna sig av i § 56 av ifrågavarande kungl. förordning medgivna förfaringssätt, stämpelbeloppet skall beräknas efter en tiondel av lottsedelns pris».*

I fråga om motiveringen, i den mån densamma ej nedan beröres, får utskottet hänvisa till motionen.

Såsom i den förevarande motionen erinrats, väckte motionären vid 1908 års riksdag i första kammaren en motion, nr 10, med yrkande att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta föranstalta om ändring av 3 § i kungl. förordningen den 6 augusti 1881 angående förbud mot lotterier och andra dylika företag samt mot försäljning av lotter för in- eller utländska lotteriers eller andra sådana företags räkning (lotteriförordningen) i ungefärlig överensstämmelse med ett i motionen intaget förslag. Enligt detta förslag skulle Konungens befallningshavande, som jämlikt berörda paragraf ägde befogenhet att efter prövning av omständigheterna meddela tillstånd till bortlottning av lösören för välgörande ändamål eller av konstsaker till svenska konstidkares understöd och uppmuntran, erhålla befogenhet att meddela tillstånd till bortlottning av lösören även för allmännyttiga ändamål, när i lotteriet summan av lotternas försäljningspris icke överstege 1,000 kronor och vinsternas sam-

Utskottet.

Motion I: 10
år 1908.

manlagda värde ungefärligen motsvarade minst halva summan av lotternas försäljningspris.

Sistnämnda motion avstyrktes av första kammarens första tillfälliga utskott under hänvisning till en då förestående lotteriutredning. Motionen avslogs även av riksdagen.

*Gällande
bestämmelser.*

Då år 1917 stämpelavgift å lottsedel av riksdagen på Kungl. Maj:ts förslag infördes, skedde detta genom ett tillägg i 8 § av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften av den lydelse, som framgår av motionärens ovan intagna förslag. Enligt nämnda tillägg skall i sådana med Kungl. Maj:ts tillstånd anordnade lotterier, som avse andra värdeföremål än penningar, varje lottsedel förses med stämpel av 10 öre, oberoende av lottsedelns försäljningspris. Någon stämpelavgift infördes icke för lottsedlar i de lotterier, som länsstyrelserna jämlikt 3 § lotteriförordningen äga medgiva.

Den föreliggande motionen.

Genom den förevarande motionen har motionären velat åstadkomma ändring i det förhållandet, att i lotterier, med Kungl. Maj:ts tillstånd anordnade för allmännyttiga ändamål och med lottpris, understigande en krona, en fast stämpelavgift utgår med 10 öre för varje lottsedel, samt särskilt framhållit obilligheten av denna avgift beträffande lotterier med lottpris om 50—10 öre. Motionärens hemställan avser att undanröja det påstådda missförhållandet genom att till förberörda tillägg i 8 § stämpelförordningen lägga en föreskrift, innefattande att uti med Kungl. Maj:ts tillstånd anordnat lotteri, avseende andra värdeföremål än penningar och med lottpris understigande en krona, stämpelavgiften skall, under viss förutsättning, utgå med 10 procent av lottpriset.

Utskottets yttrande.

Det förhållande, mot vilket motionären vänt sig, har, vilket icke synes hava blivit av motionären beaktat, nyligen undergått förändring. I 3 § lotteriförordningen har nämligen Kungl. Maj:t genom kungörelse den 14 december 1923 (nr 441), vilken trätt i kraft den 1 januari 1924, vidtagit den ändringen, att åt Konungens befallningshavande inrymts befogenhet att meddela tillstånd till bortlottning av lösören även för allmännyttigt ändamål. Det av motionären tidigare framförda önskemålet har härigenom uppfyllts.

Den ändrade lydelsen av 3 § lotteriförordningen innefattar även, att Konungens befallningshavandes befogenhet inskränkts att omfatta allenast sådana lotterier, där lotternas sammanlagda försäljningsvärde icke överstiger 3,000 kronor. Kungl. Maj:t har därmed förbehållit sig beslutanderätten i fråga om lotterier — oberoende av ändamålet — med en omslutning överstigande 3,000 kronor.

Efter de sålunda vidtagna ändringarna i lotteriförordningen har stämpelfrihet inträtt för lottsedlar i sådana av motionären åsyftade lotterier, där lotternas sammanlagda försäljningsvärde utgör högst 3,000 kronor. Endast

beträffande de fall, då sammanlagda försäljningsvärdet överstiger nämnda belopp samtidigt som lottpriset understiger en krona, har följaktligen numera den av motionären framställda anmärkningen giltighet.

I detta nya läge synes behov av den ifrågasatta ändringen i stämpelförordningen icke längre föreligga. Sistberörda form av lotterier torde nämligen, efter vad utskottet erfarit, sakna praktisk betydelse.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion I:9 av greve Wachtmeister om ändring i förordningen angående stämpelavgiften, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 30 januari 1924.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Gustaf Nilsson, Antonsson, Örne, Ericson i Oberga, Boman, Jönsson i Boa, Johansson i Kullersta, Olsson i Ramsta, Sköld, Lithander, Hedlund i Östersund, Olsson i Golvvasta, Lövgren, Johansson i Hornsberg, Svensson i Grindstorp, Åström, Johan Bergman och Olsson i Gävle.
